

# Dostluk Ormanı

Fındık  
Tüylükuyruk  
Yardıma Koşuyor!



Daisy Meadows  
Gökkuşak Dizi'sinin Yazarından





# Dostluk Ormanı

*Sır tutabilir misin?*

Lale ile Ceren, iki iyi arkadaş. İkisi de hayvanları çok seviyor. Dostluk Ormanı'nı keşfettikleri zaman hayalleri gerçek oluyor. Çünkü bu gizli dünyada yaşayan hayvanlar konuşabiliyor!

Sincap ailesi Tüylükuyrukların başı dertte! Onlar olmazsa Sihirli Orman'ı ısıtan Parlayan Ev temizlenmeyecek. Orman da soğuyacak ve karacak. Lale, Ceren ve Altın Kedi, bu maceralarında ailenin en küçük üyesi Fındık'la birlikte sincapları kurtarmaya çalışıyor.



₺8.00

www.beyazbalina.com.tr  
www.istanbook.com.tr

7 yaş  
ve üstü

ISBN: 978-975-999-947-6



9 789759 999476

Kahvaltı arkadaşım Eddie'ye sevgilerle

Valerie Wilding'e sonsuz teşekkürler

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2016  
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2018



**DOSTLUK ORMANI SERİSİ - 5**  
**Fındık Tüylükuyruk Yardıma Koşuyor!**  
Daisy Meadows

Özgün Adı: Magic Animal Friends - 5  
Sophie Flufftail's Brave Plan

ISBN: 978-975-999-947-6

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695  
MATBAA SERTİFİKA NO: 34191

© Metin: Working Partners Limited, 2015  
© Kapak ve illüstrasyonlar: Orchard Books, 2015  
© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay  
Çeviren: Şebnem Tansu  
Editör: Filiz Çiçek Bil  
Düzeltili: Ergül Karakaya  
Son okuma: Aslı Onat  
Grafik Uygulama: Kübra Yeşilyurt

Baskı ve cilt: **MY MATBAACILIK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.**  
Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sk.  
No: 8/F Zeytinburnu / İstanbul

**Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi**  
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 D: 1  
Zeytinburnu / İstanbul  
Tel: 0212 544 41 41 544 66 68 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70  
info@beyazbalina.com.tr



# Fındık Tüylükuyruk Yardıma Koşuyor!

Daisy Meadows

Çeviren: Şebnem Tansu



## ÖNSÖZ

En çok hangi hayvanı seversin? En çok hangi rengi seversin?

Sihirli bir ormanın içinde çok güzel yanıtlar bulabilirsin. Tavşan mı, geyik mi, kedi mi... altın sarısı mı, yeşil mi, kırmızı mı... Sevdiğin hangi hayvan, hangi renk olursa olsun. Bu, seni Dostluk Ormanı'nda özel yapıyor. Öyle diyor Altın Kedi!

"Çiçekli Çalılık'ın, Dostluk Ormanı'ndaki tüm çiçeklerle bağı vardır. Çalılık çiçek açtığı sürece, ormandaki tüm çiçekler açacak". Sihirli güçler, hepimizin yaşamının birbiriyle olan bağınu vurguluyor.

Dostluk Ormanı'na girebilmek için önce kitabı okumaya başlamalısın. Sonrasında Lale ve Ceren'i takip etmen yeterli olacaktır. Orada iyi ve güzel olan çok şey var. Bir de "Dostluk Ormanı benim olacak. Yeşil, saçlar içindir, yapraklar için değil! Onu yok edeceğim. Tüm hayvanlar bu ormanı terk

edecek!” diyen kötü bir Cadı ile onun pis kokulu yaratıkları var.

Ama çiçeklerin ve hayvanların bu ormandan başka gidecek hiçbir yeri yok. Lale, Ceren ve Altın Kedi, güzellikleri korumak için verdikleri mücadeleye senin de eşlik etmeni bekliyor.

Sizler de ağaç dikerek, yakınınızdaki hayvanlara yiyecek ve su vererek bir sihir gerçekleştirebilirsiniz. Neden olmasın?

Pedagog ve Özel Eğitim Uzmanı

Tolga Canay



Parlayan Ev



Güneşiği  
Çimenliği

Çiçekli Çalılık



Altın Kedi'nin  
Mağarası



Zehirli Mantar  
Kafe



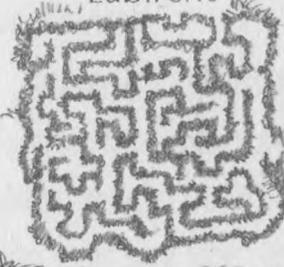
Zehirli Mantar  
Açıklığı



Bayan  
Tık Tık'ın  
Kütüphanesi

Dostluk  
Ağacı

Labirent



Gümüş  
Çeşme



Düğün Çiçeği  
Korusu



Fener

# Dostluk Ormanı Haritası



Kaptan Bir  
Numara Seyahat



Yel Değirmeni



Bay Zekitü'ün  
İcat Barakası



Şaşkın Popi'nin  
Mağarası



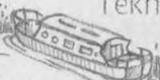
Hazine Ağacı

Pırlıtlı  
Şelale

Sarıkanatların  
Teknesi

Sü Değirmeni

Mağaraların  
Girişi



Bataklık

Grizelda'nın  
Kulesi





*Sır saklayabilir misin?*

*Kuşlar, "Saklı," dedi bana.*

*O zaman sihirli ormanı anlatayım sana.*

*Eski meşe ağacındaki kapının  
ardındadır bu orman.*

*Haydi izle beni, geçelim o kapıdan!*

*Hiç bitmeyecek maceralarımız*

*Tanış onlarla: Şirin Hayvan  
Dostlarımız!*

Sevgiler,

Altın Kedi



## İÇİNDEKİLER

<b>BİRİNCİ BÖLÜM:</b> Fırtınalı Bir Gün	11
<b>İKİNCİ BÖLÜM:</b> Dostluk Ormanı'na Dönüş	21
<b>ÜÇÜNCÜ BÖLÜM:</b> Grizelda'nın Planı	29
<b>DÖRDÜNCÜ BÖLÜM:</b> Safir'in Buz Büyüsü	41
<b>BEŞİNCİ BÖLÜM:</b> Kadifeburun	49
<b>ALTINCI BÖLÜM:</b> Sıcak Çömlek	55
<b>YEDİNCİ BÖLÜM:</b> Kış Mağarası'nın İçi	65
<b>SEKİZİNCİ BÖLÜM:</b> Günişığı	75





Birinci Bölüm

## *Fırtınalı Bir Gün*

**C**eren, kızarmış ekmeğinin son lokmasına te-  
reyağı sürerken gülümseyip mutlulukla "Bu,  
harika bir öğle yemeği baba," dedi.

En iyi arkadaşı Lale Haziran, "Mımm," dedi.  
"Peynir, Hint sosu ve ceviz. Nefis!"

Bay Yıldız, "Biraz daha ceviz var. Sincaplar hep-  
sini almadan fazla fazla topladık," diyerek gü-  
lümsedi.





“Biraz daha ceviz yersem sincaba dönüşeceğim!” diyerek gülen Ceren, masayı toplamak için ayağa kalktı. “Her neyse, artık Minik Patilere Yardım Hastanesi’ne dönmeliyiz.”

İki kız, birbirlerine bakıp gülümsedi.

Aynı sokakta yaşadıkları için şanslıydılar ama Lale’nin annesiyle babası Minik Patilere Yardım Hastanesi’ni işlettikleri için daha da şanslıydılar. Hastanede yardıma ihtiyacı olan her türden hayvan tedavi ediliyordu. Ceren ve Lale de onlara ellerinden geldiğince yardımcı olmaya bayılıyorlardı!





Bay Yıldız camdan dışarı bakıp "Montlarınızı alın," dedi, "yağmur yağacak galiba, ıslanmayın."

O konuşurken, yağmur damlaları cama vurmaya başladı. Ceren ile Lale montlarıyla lastik çizmelerini giydiler. Ceren, gökkuşağı rengindeki şemsiyesini de yanına aldı.

Dışarı çıktıklarında rüzgâr, Lale'nin koyu renkli kısa saçlarını yüzüne yapıştırdı. Ceren'in şemsiyesinin altına girip arkadaşına bakan Lale, "Yağmur, saçlarını her zamankinden daha kıvırcık yapıyor!" diyerek gülümsedi.

Caddeyi geçtiklerinde Ceren, Lalelerin kapısını açıp bahçenin dibindeki Minik Patilere Yardım ahırına doğru koştu.





Arkadaşının arkasından giden Lale, kestane ağacının altında tuhaf bir şey görünce "Bekle!" diye bağırdı.

Ceren'e bir yığın yaprakla dalı göstererek "Ağacın dibinde bir şey kıpırdanıyor," diye fısıldadı.

Lale, ıslak yaprakları kenara çekti. Yaprakların altında birbirlerine sokulmuş, parlak gözlü üç yaratık duruyordu. Uzun kuyruklarını, tüylü küçük gövdelerinin etrafına sarmışlardı.



Soluğu kesilen Lale, "Yavru sincaplar!" diye bağırdı. "Ağaçtan düşmüş olmalılar." Etrafına





bakındı. Yavruların anne babaları, ortalıkta görünmüyordu.

Minik sincapları yağmurdan korumak için şemsiyesini kaldıran Ceren, "Çok küçükler," dedi. "Onları burada bırakamayız. Baksana, şimdiden sırılsıklam olmuşlar bile."

"Haklısın," dedi Lale. "Bizimkiler anne babaları gelip arar diye 'Yavru hayvanları alma,' der bana hep. Ama bu durumda, onları bizim hastaneye götürsek iyi olacak." O, iki sincap yavrusunu kucaklarken Ceren de üçüncü yavruyu kavradı.

Ahıra ulaştıklarında Lale ayağıyla kapıyı çaldı.

Kapıyı Bayan Haziran açtı. Sincapları görünce, "Aman Tanrım!" diye bağırdı. "Çabuk onları içeri getirin!"

Lale ile Ceren, yavruları muayene masasının yanında duran Bay Haziran'a götürdüler. Yavruları nazikçe masaya koydular ve montlarıyla





lastik çizmelerini çıkarırken onları nerede bulduklarını anlattılar.

Bayan Haziran, yuva yapmak için bir kutu buldu. Lale de yumuşak bir battaniyeden parçalar kesip kutunun içine yerleştirerek, "Böylece rahat bir yatakları olur," dedi.

"Tam bir sincap yuvası oldu!" dedi Ceren. "Güzel, sıcak ve kuru."

Bay ve Bayan Haziran, yavrulara yiyecek bir şeyler bulmak için mutfığa gittiler. O sırada kızlar da üç yavruyu nazikçe kutunun içine yerleştirdi.

Pencereye vurulduğunu duyduklarında, küçük sincapların birbirlerine sokulup yatmalarını izliyorlardı.

Sese doğru baktıklarında, cama patilerini dayamış çok güzel yeşil gözleri olan bir kedi gördüler. Kedinin bıyıklarındaki yağmur damlaları ışıltıyordu.

"Altın Kedi!" diye fısıldadı Ceren.

Pencereyi açmaya koşan Lale, "Sırılsıklam olmuş!" dedi.





İçeri girip yere atlayan kedinin tüylerinden sular damlıyordu.

Ceren, hemen koşup bir havlu getirdi.

Kedinin altın renkli tüylerini kurularken içini bir heyecan kapladı. Altın Kedi görünüşte sıradan bir kediydi ama aslında yalnızca Ceren ve Lale'nin bildiği muhteşem bir sırrı vardı. Altın Kedi, konuşan hayvanlarla dolu, sihirli bir dünya olan Dostluk Ormanı'nda yaşıyordu!

Kızlar onu kurularken Altın Kedi de keyifle mırladı.

"Belki de Dostluk Ormanı yine tehlikededir," dedi Lale.

"Umarım Grizelda geri dönmemiştir," dedi Ceren endişeyle.

Grizelda, Dostluk Ormanı'nı ele geçirmek isteyen, kötü bir cadıydı. Berbat kokan yardımcıları





Boggitleri, ormanı mahvetmeleri için göndermişti. Neyse ki kızlar, Altın Kedi ile birlikte Grizelda'nın planını bozup ormanı kurtarmıştı.

Altın Kedi başını kaldırıp miyavladı ve kapıya doğru ilerledi.

"Onu takip etmemizi istiyor!" dedi Ceren. Mavi gözleri parlıyordu. "Lale, sanırım Altın Kedi bizi yeniden Dostluk Ormanı'na götürüyor!"

Lale gülümseyerek, "Gidip yeniden hayvan dostlarımızı göreceğiz!" dedi. Ayağa kalkıp pencereden dışarı baktı. Neyse ki yağmur dinmişti. "Anne!" diye seslendi Bayan Haziran'a. "Biz dışarı çıkıyoruz."

"Tamam," diye cevap verdi Bayan Haziran.

Montlarını ve lastik çizmelerini giyen kızlar, Minik Patilere Yardım Hastanesi'ni geçip Pırlıtlı Nehri'ne doğru ilerleyen Altın Kedi'yi takip ettiler. Basamak taşlarının üzerinden zıplayıp nehri geçerek, Pırlıtlı Ovası'nın ortasında duran ağaca doğru koştular. Ağaç kurumuş gibi görünse de





kızlar onun Dostluk Ağacı olduğunu ve muhteşem bir özelliği bulunduğunu biliyorlardı.

Lale ve Ceren birbirlerine bakıp ağaca doğru koştu. Sihirli bir şeyler olmak üzereydi!

Altın Kedi ağaca ulaştığında cansız dallarda yapraklar yeşerdi. Dallara konan kuşlar cıvılda-maya, harikulade kelebekler dallarda açan parlak sarı çiçeklerin üzerinde dans etmeye başladı. Lale parmaklarını ağacın gövdesine kazınmış harflerin üstünde gezdirdi. Heyecanla titrerken, "Hazır mısın Ceren?" diye sordu.

İkisi birlikte yüksek sesle okudular: "Dostluk Ormanı!"

Birdenbire ağacın gövdesinde yaprak şeklinde bir kol belirdi. Ceren, Lale'nin elini tuttu ve birlikte kapıyı açtılar. İçeriden parlak bir ışık görüldü. Eğilip altın renkli parıltıya doğru ilerleyen Altın Kedi'nin peşinden gittiler.

Acaba bu kez nasıl bir sihirli macera yaşayacaklardı? Lale ile Ceren, bunu öğrenmek için sabırsızlanıyorlardı!







## İkinci Bölüm

# Dostluk Ormanı'na Dönüş

**A**ltın renkli ışık onları sararken Ceren ve Lale'nin vücutları karıncalanıyor, sihirli bir şekilde küçülüyordu. Işık azalmaya başladığında, kendilerini bir kez daha Dostluk Ormanı'nda buldular. Ilık bir esinti, etraflarında büyüyen çiçeklerdeki limon ve çikolata kokusunu onlara taşıdı. Hava, Pırlıtlı kasabasındaki yağmurlu günden çok farklıydı. Burasının sihirli bir dünya olduğu belliydi!





O sırada, "Hoş geldiniz," dedi yumuşak bir ses.

Arkalarını döndüklerinde Altın Kedi'yi gördüler ama o, artık sıradan bir kediye benzemiyordu. Arka ayaklarının üstünde duruyordu ve omuzlarına altın renkli, pırıltılı bir fular sarılıydı. Kedi gülümserken, kızlar koşup ona sarıldılar.

"Geri dönmek çok güzel!" diye bağırdı Ceren.

"Seninle yeniden konuşmak da öyle," dedi Lale.

"Peki, neden bugün bizi buraya geri getirdin, Altın Kedi?" diye sordu Ceren.

Endişeyle kuyruğunu titreten Altın Kedi, "Gelin de Günışığı Çimenliği'nde neler olduğunu görün," dedi.

Montunu çekiştiren Lale, "Bekle," dedi. "Burada hava güzel ve sıcak, bunlara ihtiyacımız olmayacak!" Montlarını çıkardılar ve Dostluk Ağacı'nın altına bıraktılar.





Altın  
Kedi'nin  
peşi sıra ilerler-  
ken ağaç köklerinin  
arasında ve dallarında bu-  
lunan bir sürü muhteşem minik  
kulübenin önünden geçtiler. Burası  
birbirinden ilginç, türlü çeşitli hayvan için mü-  
kemmel bir köydü!

Başlarının üstündeki dalda bulunan şirin bir kulübenin penceresinden yemek kokusu geliyordu. Kulübenin kapısı açıldı ve dışarı çıkan önlüklü bir fare, "Merhaba Ceren, merhaba Lale!" dedi.

"Merhaba Bayan Titrekkuyruk!" dedi kızlar.

Lale, Ceren'e gülümserken, "Burada hayvanlarla konuştuğumuza hâlâ inanamıyorum! Harika bir şey bu!" dedi.





Hep birlikte hızla Zehirli Mantar Açıklığı'na doğru yürüdüler. Saksığan Bayan Parlakkanat, porsuk Bay Gümüşsirt ile gevezelik ediyordu. Bir grup küçük hayvan çiçeklerden yapılmış bir iple ip atlıyordu. Zehirli Mantar Kafe'nin dışında kirpi ailesi Dikenlisirtlar, lezzetli görünen içeceklerini yudumluyordu. Ceren ve Lale geçerken herkes neşeyle onlara el salladı.

Kızlar da onlara el salladılar ama duracak zaman yoktu. Altın Kedi önlerinde ilerlerken kuyruğu endişeyle seğiriyordu.

Arkadaşlarının peşinden giden Ceren, "Zavalılı Altın Kedi çok telaşlı görünüyor," diye fısıldadı Lale'ye. "Gerçekten de kötü bir şey olmuş galiba."

Günüşiği Çimenliği'ne vardıklarında, iki kız da nefeslerini tuttu.

Üzerinde kırmızı, sarı ve turuncu çiçekler yetişen koca toprak parçası, yanıp kararmıştı.

"Ah olamaz!" diye bağırdı Lale. "Çiçekleri kim yakar ki?"





Altın Kedi bıyıklarını üzüntüyle sarkıtıp burnunu çekerken, "Korkunç görünüyor, öyle değil mi?" dedi.

Ceren yüksek sesle, "Bunu Boggitler yapmış olabilir mi?" diye sordu.

Boggitler, Grizelda'nın tüylü ve pis kokulu yardımcılarıydı ama Ceren ve Lale onlara kokuşmuş bataklıkta yeni bir ev yapmışlardı.

Altın Kedi başını sallayarak, "Hayır, onlar değil," dedi. "Bataklıktaki evlerinde huzur içinde yaşıyorlar."

"Endişelenme, Altın Kedi," diye söze başladı Ceren. Tam, "Biz..." diyordu ki, sarı yeşil ışıklar saçan o tanıdık kürenin onlara doğru geldiğini görüp donakaldı.

"Grizelda bu!" diye haykırdı.

Küre bir çatırtıyla kötülük kokan kıvılcımlar saçarak patlayınca, ortaya siyah pelerinli, mor bluz ve pantolon giymiş bir cadı çıktı. Çizmelerinin sivri burunlarını yere vururken yeşil saçları da öfkeli yılanlar gibi kıvrılıyordu.





Altın Kedi, cadıya doğru cesurca bir adım atıp kararlı bir sesle, "Dostluk Ormanı'ndan uzak dur Grizelda!" diye bağırdı.

Cadı kahkaha attı. Tükürükler saçarak, "Hah! Kedi ve bilmiş kızlar buradaymış," dedi. "Ama kimin umurunda? Dostluk Ormanı'nı öyle korkunç bir yer yapacağım ki kimse burada yaşamak istemeyecek. İşte o zaman burası benim olacak!"

Lale ile Ceren, Altın Kedi'nin yanına gitti. "Hayır, yapamayacaksın!" diye bağırdı Ceren. "Buna izin vermeyeceğiz!"

Grizelda, bir başka korkunç kahkaha daha attıktan sonra, "Bu kez beni durduramayacaksınız," dedi. "Planımı gerçekleştirecek yeni yardımcılarım var; sihirli yardımcılar. Boggitlerden çok daha iyiler!"





Ellerini çırpıp gökyüzünü işaret etti. Dört kanatlı yaratık, onlara doğru uçuyordu.

Yeşil gözleri iri iri açılan Altın Kedi, "Bunlar da ne?" diye sordu.

"Bir kuşa göre fazla büyükler," dedi Lale.

"Yarasa olamazlar," dedi Ceren. "Kuyrukları çok uzun."

"İyi de başka ne uçar ki?" dedi Altın Kedi. "Aklima hiç..."

Yaratıklardan biri ağzından alev püskürtürken üçünün de soluğu kesildi.

İki kız aynı anda, "Ejderhalar!" diye çığlık attı.







## Üçüncü Bölüm

# Grizelda'nın Planı

**D**ört ejderha Grizelda'nın tepesinde döne döne uçarken Lale, Ceren ve Altın Kedi birbirlerine sokuldu. Ejderhalar neredeyse kızlar kadar büyüktü ve her biri farklı renkteydi: Kırmızı, mavi, sarı ve siyah.

Kırmızı ejderha uçarken Grizelda'nın uzun yeşil saçlarına takıldı.

"Kes şunu Yakut!" diye terslenen cadı, ejderhayı elinin tersiyle savuşturmaya çalıştı.

Kırmızı ejderha uçarken havada tekrar tekrar



kıvrıldı. Sarı olan, buna o kadar çok güldü ki hıçkırığı tuttu. Ağzından çıkan alev topu, bir başka çiçek demetini kavurdu.

Lale ile Ceren bakıştılar. Artık Güneşli Çimenliği'nin kimin mahvettiğini biliyorlardı!



"Ejder-

halar," dedi

Grizelda, "iki sıkıcı baş belası ve onların sinir bozucu evcil hayvanları kediyle tanışın."

"O bizim evcil hayvanımız değil!" diye bağırdı Ceren. "O akıllı, zeki, cesur ve güzel Altın Kedi."

"Yardımcılarım tüm kedilerden daha akıllıdır!" diye bağırdı Grizelda. "Ve ateş püskürtmekten fazlasını da





yapabilirler. Ejderhalar!" Grizel-  
da ayağını yere vurunca, dört  
ejderha da zıpladı. "Gösterin  
onlara!"

Kırmızı ejderha aşağı doğru atılıp, "Ben fırtına  
ejderhası Yakut," dedi. "Rüzgâr çıkarabilirim!" Ej-  
derhanın kanatlarını çırpmasıyla çıkan esinti, Lale  
ile Ceren'in saçlarını geriye savurdu.

Ardından siyah ejderha onlara doğru uçup  
üzerlerinde kara bir bulut gibi durdu. "Benim  
adım Oniks," dedi. "Etrafı mürekkep gibi karar-  
tabilirim."

Kıkırdayan sarı ejderha da "Benim adım To-  
paz," diye atıldı. "Sizi taşla çevirebilirim. Hii-hi!"





Hepsi dönüp gökyüzünde tembel tembel daireler çizmekte olan mavi ejderhaya baktı.

“Göster onlara gücünü Safir!” diye bağırdı Grizelda.

“Olmaz,” diyen ejderha, cadıya dil çıkardı.

Grizelda kemikli parmağını uzattı ve aniden bir kıvılcım, ejderhanın kuyruğunu yalayıp geçti. Ejderha sıçrayıp, “Of! Sıcak şeylerden nefret ediyorum!” dedi.

“Biliyorum!” dedi Grizelda alaylı alaylı.

Ceren ile Lale, birbirlerine baktılar. Grizelda, kendi yardımcılarına karşı bile acımasızdı!





Kaşlarını çatan ejderha, "Benim adım Safir," dedi. Kar taneleri üfleyerek, "Her şeyi soğuturum," diye ekledi.

"Bu ejderhalar," dedi Grizelda, "yeni, kusursuz planımda bana yardım edecekler!" Koyu renkli gözleri parladı. Küçümseyen bir sesle "Dostluk Ormanı'nı yemyeşil ve çiçekli yapan günüşiği," dedi. "Öğh! Yeşil saçlara yakışır, yapraklara değil! Günüşiğinden kurtulacağım. Böylece Dostluk Ormanı kararacak, soğuyacak ve tüm bitkiler ölecek."

Ceren, Lale ve Altın Kedi, korkuyla bakiştılar.

"O zaman tüm hayvanlar burayı terk edecek ve orman benim olacak!" diye bağırdı Grizelda.

Parmaklarını şıklattı ve kokuşmuş sarı kıvılcımlar arasında ejderhalarla birlikte ortadan kayboldu.

Gözleri yaşlarla dolan Altın Kedi, "Güzelim ormanımızı yok edecek," dedi. "Onu durdurmamız!"

"Ama nasıl?" diye sordu Lale. "Ne planladığını bilmiyoruz ki..."





Ceren yüksek sesle "Günişğından nasıl kurtulabilir ki?" diye düşündü.

Altın Kedi nefesini tuttu. "Tabii ya! Grizelda, Parlayan Ev'e saldırarak!"

"Parlayan Ev de ne?" diye sordu Lale.

"Size göstereyim," dedi Altın Kedi. "Günişğı Çimenliğı'nin ötesinde. Beni takip edin!"



Ceren muhteşem güzellikteki cam eve bakarken, Lale soluk soluğa, "Olağanüstü!" dedi. Güneş ışığı camların üstünde ışıldıyor, çatıda duran kalp şeklindeki güzel elmas, pırıl pırıl parlıyordu.

"Vay canına!" diye soludular.

"Tüm Dostluk Ormanı'nı bu elmas aydınlatıp ısıtıyor," diye açıkladı Altın Kedi. "Bu olmadan her yer soğur ve kararır."

Ceren kaşlarını çatıp, "Tam da Grizelda'nın istediğı gibi!" dedi.





Birden, "Merhaba!" diyen bir ses duydular. Benekli tişört giymiş küçük bir sincap, onlara doğru zıplayıverdi.

"Benek!" diyen Ceren, gülümseyip eğilerek sincaba sarıldı. Genç sincap, önceki maceralarında tanıştıkları Bay Tüylükuyruk'un yavrusuydu.

Lale kibarca, "Yardıma ihtiyacımız var," dedi. "Grizelda, Parlayan Ev'e saldıracak!"

Nefesi kesilen Benek, korkuyla titredi. Onları içeri doğru götürürken, "Gelin, annem ve babamla konuşun," dedi.

Parlayan Ev, sapsarı ayçiçekleriyle doluydu. Hepsi yüzlerini güneşe dönmüşlerdi. Havada sihirli, altın rengi bir ışıltı vardı.

İki büyük sincap, uzun ve tüylü kuyruklarıyla çatıdaki camları temizlemekle meşguldüler. Üç yavru sincap da camları içeriden parlatmaya çalışıyordu.

Fışır! Fışır! Fışır!







Büyük sincaplar, çatıdaki işlerine ara verip kızlara el salladı.

"Merhaba Bay ve Bayan Tüylükuyruk!" diye seslendi Ceren ile Lale.

"Bu, benim erkek kardeşim Mıstık," dedi Benek. "Bunlar da ablalarım Kiraz ve Papatya."

Çizgili tişört giymiş minik bir sincap, onun arkasından bakıyordu.

"Ve bu da Fındık," dedi Benek. "En küçüğümüz."

Fındık, kuyruğunu kızlara doğru sallayarak, "Merhaba!" dedi.





“Merhaba Fındık!” dedi Lale. “Seninle tanıştığımızı çok sevindik.”

“Tüylükuyruklar, yardımınıza ihtiyacımız var!” dedi Ceren çabucak. “Grizelda’nın ortalığı karıştıracığını düşünüyoruz. Bize Parlayan Ev’in nasıl işlediğini anlatabilir misiniz?”

Çatıdan inip yanlarına gelen Bay Tüylükuyruk, “Elbette,” dedi. “Ağaçların bir sürü güzel, yeşil yaprağı var ve güneş ışığı hepsinin arasından süzölemiyor.” Kuyruğuyla ağaçları işaret etti. “İşte bu nedenle Parlayan Ev güneş ışığını topluyor. Sonra da ayçiçekleri günışığını sihirle camdan ormana yansıtıyor. Böylece tüm orman güzel, aydınlık ve sıcak oluyor.”

Benek gururla “Biz camları daima temiz tutuyoruz,” dedi. “Sadece bir Tüylükuyruk’un kuyruğu Parlayan Ev’in camlarını temizleyebilecek kadar yumuşaktır. Bakın!” diyerek, kuyruğunu onlara doğru uzattı.

Lale, Benek’in güzel kuyruğunu okşadı. Gerçekten de ipek gibi yumuşacıktı. “Muhteşem!” dedi.





Sincap endişeyle "Grizelda'nın gerçekten de buraya geleceğini düşünüyor musunuz?" diye sordu.

Ceren, kendinden emin bir tavırla "Merak etme, onu durduracağız," dedi.

"Daha önce yaptık yine yaparız!" diyerek arkadaşına katıldı Lale.

Ama tam o anda, hava buz gibi soğudu. Bir üfleme sesi duyuldu ve kar tanelerinden oluşan bir bulut, üzerlerine doğru uçtu.

Ceren bir kanat sesi duyunca, yukarı bakarak, "Ah, olamaz!" dedi. "Buz ejderhası Safir bu!"



1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900



Dördüncü Bölüm

## Safir'in Buz Büyüsü

"Ejderha mı?" diyerek titredi Bayan Tüylükuyruk. "Çocuklar, çabuk saklanın!"

Genç Tüylükuyrukların bazıları Lale ile Ceren'in yanına koşarken diğerleri de Bay Tüylükuyruk'un arkasına saklandı.

Safir hızla aşağı doğru uçarken üflercesine bir ses çıkarıp her tarafa kar taneleri saçtı. "Püffffffffffff," dedi, "ormanı güzel ve buz gibi yapacağım!"





"Hayır!" diye bağırdı Ceren.

Ama Safir, kanatlarını Tüylükuyruklara doğru uzatıp bir şeyler söyledi:

*"Büyü sincapları değiştirecek  
Altın renkli güneşten hepsi nefret edecek  
Sonra buz gibi hava ağaçları donduracak  
Ve dört bir tarafı kar dolduracak."*

Bir an için hiçbir şey olmamış gibi göründü. Sonra Altın Kedi soluğunu tutup, "Tüylükuyruklara bakın!" diye bağırdı.

Sincap ailesi kuyruklarıyla gözlerini kapatırlarken, "Çok parlak!" diye inliyorlardı.

"Güneş ışığı korkunç!"

Safir, kuyruğundan aşağı buz sarkıtları fırlatırken sırtıyordu.

"Sincapları eski hallerine getir," dedi Ceren.

"Olmaz!" diyen Safir, ona dil çıkarıp kanatlarını bir kez daha çırpıttı.



Aniden Parlayan Ev'in üzerinde buz gibi bir rüzgâr esmeye başladı. Safir ağaçların üzerine, gökyüzüne doğru uçu.

Ejderha uçarak uzaklaşırken hâlâ gözlerini örtmekte olan sincaplar da ormanın içinde gözden kayboldular.

"Bekleyin!" diye seslendi Ceren. Sonra Lale ile Altın Kedi'ye dönüp, "Zavallı Tüylükuyruklar!" diye iç çekti.

Ama Lale ile Altın Kedi, umutsuzca Parlayan Ev'e bakıyorlardı. Pırıl pırıl camlar öylesine kalın bir buz tabakasıyla kaplanmıştı ki içerisi zar zor görülebiliyordu. Ayçiçekleri, buz gibi soğuyan hava yüzünden şimdiden boyunlarını bükmüşlerdi. Hepsinden kötüsü, ormanda ışık yoktu.





Altın Kedi, üzüntüyle burnunu çekti.

"Her şey düzelecek," diye söz verdi ona Ceren.  
"Asla pes etmeyeceğiz."

"Etmeyeceğinizi biliyorum," diyen Altın Kedi, bıyıklarını biraz kaldırdı.

O sırada Parlayan Ev'in yanındaki çalılıklardan bir çıtırtı geldi.

"Birisi geliyor!" diye fısıldadı Ceren. "Dikkat edin, Grizelda olabilir."

Kızlar nefeslerini tuttular. Ancak gelen, Grizelda değildi. Küçük Fındık Tüylükuyruk, yavaşça bir çalılığın arkasından çıktı. Hem titriyor hem de çok üzgün görünüyordu.

Lale eğilip, "Korkma, Fındık," dedi. "Ejderhalar gitti."

Fındık, Lale'ye doğru koşunca kız onu kucığına alıp ipek gibi yumuşacık, kızıl tüylerini okşadı.

"Ejderhalar gelince çalılığın arkasına saklandım," dedi Fındık. "Şimdi ailem büyüldü! Keşke





dışarı çıkıp onlara yardım edebilseydim.” Bunları söyledikten sonra gözyaşlarına boğuldu.

Lale, “Senin yapabileceğin bir şey yoktu,” dedi yavaşça.

Ceren de titreyen sincabı okşarken, “Merak etme Fındık,” dedi. “Ailene yardım edeceğiz.”

Burnunu çeken Fındık, “Gerçekten mi?” diyerek kuyruğuyla gözlerini kuruladı.

Altın Kedi başını sallayarak cesur bir tavırla “Tabii ki edeceğiz. Lale ve Ceren, başı dertte olan hayvanlara hep yardım eder,” dedi.

“Teşekkürler!” diye bağırarak Fındık, Lale'nin kollarından aşağı kaydı. “Ama önce Parlayan Evi onarmalıyım.”

Aceleyle eve gidip, kuyruğuyla buzlu camları



Fındık Tüylükuyruk  
Yardıma Koşuyor!



ovaladı. Kuyruğu cama dokunur dokunmaz, buz erimeye başladı. Ama iyice ovalamasına rağmen camın yalnızca küçük bir parçasını temizleyebildi.

Yüzü asılan Fındık, "Kuyruğum çok küçük," dedi üzüntüyle. "Camı tek başıma temizleyemem."

Etraflarını çevreleyen karanlık ormana endişeyle baktılar. Parlayan Ev olmayınca, ışık solmaya başlamıştı.

Ceren, Altın Kedi'ye bakıp, "Safir'in Tüylükuyruklara yaptığı büyüü bozmalıyız. Böylece hep

birlikte Parlayan Ev'i onarabilirler. Onları bulmamız gerek!" dedi.

"Büyü, onların güneş ışığından nefret etmelerine neden oldu," dedi Lale, "bu yüzden





karanlık ve soğuk bir yere gitmiş olabilirler. Altın Kedi, Dostluk Ormanı'nda böyle bir yer biliyor musun?"

Altın Kedi, başını iki yana salladı.

Kararlı bir sesle "O zaman böyle bir yer aramalıyız," dedi Ceren.

"Gerekirse tüm ormanı arayacağız!" diye onayladı Lale.

"Tamam," dedi Fındık. "Gelin." İleri doğru atıldı ama aniden durup korkuyla geriye sıçradı. Tam önünde, yerden kocaman bir toprak yığını kalkmıştı.

Yakınlarda bir başka yığın daha kalktı. Sonra bir başkası ve bir başkası daha!

Ceren, Fındık'ı yakalayıp Altın Kedi ile Lale'ye sokulurken "Neler oluyor?" diye fısıldadı. "Bu da mı ejderha sihri?"



The first part of the paper discusses the general principles of the theory of the firm, and the second part discusses the application of these principles to the case of the firm. The first part of the paper discusses the general principles of the theory of the firm, and the second part discusses the application of these principles to the case of the firm. The first part of the paper discusses the general principles of the theory of the firm, and the second part discusses the application of these principles to the case of the firm.



Beşinci Bölüm

## Kadifeburun

**B**ir başka toprak öbeği daha ortaya çıkınca Ceren, "Geri çekilin," dedi. "Bu, daha fazla büyü yapmak için gelen Safir olabilir."

Pat! Taze toprak yığını, tam ayaklarının dibine düştü. Aniden yığının ortasında bir yüz belirdi! Bu, mor çerçeveli gözlük takmış bir köstebekti.

Altın Kedi neşeyle mırılarak, "Korkmayın!" dedi. "Bu yığınlar köstebek yuvası! Bu da Kadifeburun!"





Lale şaşkınlıkla "Vay canına!" dedi.

Gözlerini kısarak gözlüklerinin ardından bakan Kadifeburun, "Merhaba Altın Kedi!" dedi. "Yanındaki kim? Bal gibi kokuyor!"

Küçük köstebek onu daha iyi görebilsin diye yakınına giden Altın Kedi, "Bu Ceren," dedi. "Lale ile ikisi, insanların dünyasından geliyorlar."

Kadifeburun, Lale'ye bakıp burnunu çekerek, "Mımm, sen de çilek gibi kokuyorsun," dedi.

Lale, "Tüm o köstebek tepeleriyle bizi korkuttun!" diyerek bir kahkaha attı.

"Üzgünüm," dedi Kadifeburun. "Ben, yerin altındaki yeni





kokunun nereden geldiğini araştırıyordum. Güçlü bir kestane kokusu...”

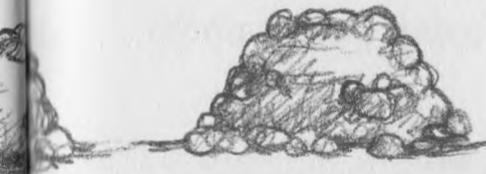
Lale'nin arkasında duran Fındık, “Ah!” diye bağırdı. “Koku, ailemden geliyor olmalı. Biz kestaneye bayılırız.”

Kadifeburun, etrafı koklayarak, “Evet,” dedi. “Sen de kestane kokuyorsun.”

“Ailem gerçekten yerin altında mı?” diye sordu Fındık.

“Olabilir,” dedi Kadifeburun. “Hepiniz beni takip edin. Sizi daha büyük bir tünelden geçireceğim.”

Kızların geçebileceği kadar geniş bir çukur açtı. Hep birlikte Altın Kedi'nin peşi sıra tünelin içine atladılar. Fındık, Lale'nin kolunun içine sokulmuştu. Yeni arkadaşına sıkıca tutunurken kuyruğunu da minik gövdesine dolamıştı.





Tünel soğuktu ve yeni kazılmış toprak kokuyordu ama Lale ilerledikçe, içerisi kararmaya başladı. Kadifeburun hızla ilerlemeye devam ederken Lale, "Bekle!" diye seslendi. "Önümüzü göremiyoruz!"



"Bana bırakın," diyen Kadifeburun, toprağı yukarı doğru kazdı. Böylece ışığın ve temiz havanın içeri girmesine yetecek kadar küçük bir delik açtı.

Bir köşede durana kadar, herkes onu takip etti.

Küçük pembe burnuyla etrafı koklayan Kadifeburun, "Kestane kokusu buralardan bir yerden geliyor," dedi.

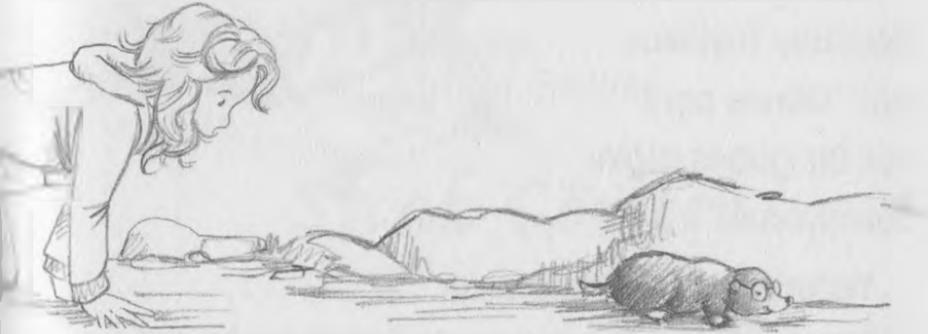




Etraflarına bakınırlarken, Fındık hafif bir ıglık attı.

Tünelin sonunda bir yer altı kulübesi vardı ve dışarıda birkaç şezlong duruyordu.

Şezlongların birinde yeşil yeleğini giymiş olan



porsuk Bay Gümüşsirt, diğerlerinde ise Tüylükuyruklar oturuyordu!

Guruldar gibi bir sesle "Merhaba!" diye seslendi Bay Gümüşsirt. "Siz de mi yer altı bahçemi ziyarete geldiniz?"

"Anne! Baba!" diye bağırdı Fındık. Altın Kedi ve kızlar olan biteni Bay Gümüşsirt'a açıklarken Fındık da ailesine doğru koştu.



Fındık Tüylükuyruk  
Yardıma Koşuyor!



Çizgili başını kaşıyan porsuk, "Amanın," dedi. "Işıktan şikâyet etmelerine şaşmamalı."

"Sizi eve götüreceğiz," dedi Fındık ailesine.

"Eve dönemeyiz," dedi Bay Tüylükuyruk. "Güneş parlıyor. Biz güneş ışığını sevmiyoruz."



Yerlerinden kımıldamadılar.

Fındık ağlamaya başlayınca, Ceren küçük sincabı teselli etmek için başını okşadı.

Altın Kedi, çaresizce kızlara baktı. "Eğer Tüylükuyrukları Parlayan Ev'i onarmaya ikna edemezsek, orman sonsuza kadar soğuk ve karanlık kalacak!"





Altıncı Bölüm

## Sıcak Çömlek

“**H**adi Zehirli Mantar Kafe’ye gidip biraz düşünelim,” diye önerdi Ceren.

“Endişelenme küçük Fındık,” dedi Bay Gümüşsirt. “Ailen benim yanımda güvende.”

Porsuğa teşekkür ettiler. Fındık, ailesiyle kucaklaşıp vedalaştı. Kadifeburun da toprağın üstüne doğru, herkesin çıkabileceği kadar büyük bir delik kazdı.





Kızlar yeryüzüne ulaştıklarında, etraflarına bakakaldılar. Dostluk Ağacı'na doğru ilerlerken gördükleri orman, güneşli halinden çok farklıydı. Parlayan Ev olmayınca ormana da karanlık ve kasvet çökmüş, hava nemlenip soğumuştü.

Altın Kedi perişan halde, "Buna bir son vermemiz gerek," dedi.

"Ben de sizinle Zehirli Mantar Kafe'ye gelebilir miyim?" diye sordu Kadifeburun. "Safir ile yalnızken karşılaşmak istemiyorum."

Lale, köstebeğin yumuşak pençesinden tutup, "Tabii ki," diyerek onu rahatlattı.

Hep beraber Zehirli Mantar Açıklığı'na doğru yürüdüler. Kafe titreyen tavşanlar, üşümüş kuşlar ve dişleri birbirine vuran farelerle doluydu. Yine de gelenlere yer açmak için sıkıştılar.

Odanın ortalarından bir yerden, "Herkes benim kal kiplerimden bir tane alsın; yani kil kaplarımın demek istedim," diyen bir ses duyuldu.

Ceren, "Konuşanı tanıdım!" diyerek gülümsedi.





Kafedeki kalabalığın içinde ilerleyerek, titreyen hayvanlara çömlek dağıtan Bay Zekitü'yün yanına gittiler.

Altın Kedi ile kızları gören baykuş, "Merhaba," dedi. "Ormanda zarif şeyler oluyor, herkes düşüyor, yani demek istediğim garip şeyler oluyor ve herkes üşüyor. Ben de bu sıcak çömlekleri icat ettim." ömleklerden Lale, Ceren ve Altın Kedi'ye de uzattı.





Yuvarlak çömler, pürüzsüz ve sıcaktı. Ceren sıcak çömlerin kapağını hafifçe kaldırıncaya, içinde parlayan közleri gördü. Kızlarla Altın Kedi, oturup sıcacık çömlerini tuttular. Bayan Uzunbıyık elinde bir tepsi dolusu sıcak böğürtlen çayı ve çöreklerle geldiğinde, kendilerini daha iyi hissediyorlardı.

Çöreklerin içindeki lezzetli reçeli keyifle yiyen Lale, "Mımmmm," diyerek iç çekti.

Ceren de "Nefis!" diyerek arkadaşına katıldı ve etrafındaki birbirlerine sokulmuş hayvanlara baktı. "Peki, ne yapacağız? Parlayan Ev'i temizlemeliyiz ve Tüylükuyruklar bize yardım edemiyor."

Tüm hayvanlar, dikkatle onu dinliyordu.

Lale, "Safir'in yaptığı büyüü biz bozabilir miyiz?" diye sordu.

Altın Kedi kalabalığın içinde beliren, uçuş kaskı takmış, uzun bacaklı leyleğe baktı. Leyleğin elinde bambudan yapılmış, uzun bir fincan vardı. "Merhaba Kaptan Bir Numara," dedi kedi. "Uzun uçuşların sırasında ejderhalarla karşılaştın mı?"





Kaptan Bir Numara başını sallayarak, "Bir defa," dedi. "İlginç bir seyahatti."

Lale hevesle "Büyüleri hakkında bir şey biliyor musunuz?" diye sordu.

"Bildiğim tek şey, ejderhaların büyüsunü sizin bozamayacağınız," dedi kaptan.

"Bunu yapması için ejderhayı ikna etmeniz gerek."

Bir yandan yürürken, bir yandan da gagasını çay fincanına daldırdı.

"Eğer haklıysa," dedi Lale, "Safir'i bulmalıyız."

"İyi de nerede olabilir ki?" dedi Ceren.

Fındık titredi. "Bir buz ejderhası çok soğuk bir yere gider herhalde."

Kadifeburun kıpırdandı. "Ah! Ben nerede olduğunu biliyorum! Kış Mağarası'na gitmiş olmalı."





Yeşil gözleri parlayan Altın Kedi, "Haklısın Kadifeburun, orada olmalı!" dedi. "Ama Kış Mağarası nerede?"

"Tam Gümüş Nehri'nin arkasında," dedi Kadifeburun. "Bir keresinde yanlışlıkla oraya bir tünel kazmışım ve az kalsın donuyordum! Bir daha da oraya hiç gitmedim."

"Safir, Kış Mağarası'nda olmalı!" diye bağırdı Ceren. "Kadifeburun, senin gelmene gerek yok ama bize orayı nasıl bulacağımızı anlatır mısın?"

"Çok kolay," dedi köstebek. "Gümüş Nehri'ndeki labirentten geçmek yerine etrafından dolaşın. Parlayan bir çalılık arayın. Mağaranın girişi, onun hemen altında."

"Parlayan bir çalılık mı?" dedi şaşkına dönen Altın Kedi. "Dostluk Ormanı'nda bunlardan olduğunu hiç duymamışım."

Ceren omuz silkti. "En azından bulması kolay olur. Hadi!"





Kadifeburun, "Ben geri dönüp Tüylükuyruklarla konuşayım da korkmasınlar," dedi.

Kızlar, Altın Kedi ve Fındık, Kadifeburun ile diğer arkadaşlarına el sallayıp yola koyuldular. Tam Dostluk Ağacı'nın yanından geçerken Lale, "Durun!" diye bağırdı ve koşup orada bıraktıkları montlarını aldı. "Sıcak çömleklerimiz olsa da hava giderek soğuyor, bunlara ihtiyacımız olabilir."

Hemen montlarını giydiler, onları bulduklarına sevinmişlerdi.

Lale'ye, "Hadi arkanı dön," diyen Ceren, Fındık'ın onun tüylü kapüşonunun içine yerleştirdi.

Kuyruğunu patilerinin etrafına dolayan minik sincap, gülümseyerek, "Oh, çok rahatmış," dedi. "Teşekkür ederim!"

Bir yandan yürürken, bir yandan da hâlâ sıcacık olan çömlekleri tutuyorlardı. Sonunda önlerinde bir ışık gördüler.

Lale ışığı görür görmez, "Parlayan çalı!" diye rek güldü.





“Zavallı Kadifeburun yanlışı görmüş; bu, parlayan çalı değil!” diyen Ceren, bitkiye doğru ilerlerken kıkırdadı. Çalının üzeri, yaprakları yemekle meşgul olan, muhteşem ateş böcekleriyle doluydu!

Yaprakları kenara çeken Altın Kedi, “İşte burası da Kış Mağarası’nın girişi,” dedi.

Havada yankılanan gümbürtüyü duyduklarında, henüz birkaç adım atmışlardı. Lale, Ceren ve Altın Kedi durdu. Fındık da Lale’nin kapüşonunun içinde iyice büzüştü.

“Bu da ne?” diye sordu Ceren. “Korkunç bir kahkahaya benziyor.”

Lale yutkunup, “Devam etmeliyiz,” dedi. İleri doğru bir adım daha attıktan sonra nefesini tutup, “Gelin bakın!” diye fısıldadı.

Ceren ile Altın Kedi, kızın yanına gittiler. Hep birlikte mağaranın girişinde durmuş içeriği gözlerlerken Fındık da neler olduğunu görmek için Lale’nin omzunun üzerinden bakıyordu.

“Vay canına!” dedi Lale.





Mağaranın içi karanlıktı ama duvarlar, çatı ve zemin, pırıl pırıl parlayan buzla kaplıydı.

Çatıdan sarkan uzun buz sarkıtları ve yerdeki kayaları kaplayan buzlar ışıldıyordu.

Mağaranın tam ortasında ise kuyruğuyla gözlerini kapamış, sarsılıp duran Safir vardı. Ama o kahkaha atmıyordu. Ağlıyordu!







## Yedinci Bölüm

# Kış Mağarası'nın İçi

**S**afir, ağlamaya devam ediyordu. Hıçkırıkça, ağzından dışarı kar taneleri üflüyordu.

"Onun nesi var?" diye sordu Ceren.

"Safir'e yardım etmeliyiz," dedi Lale.

"Ya bizim üstümüze de kar üflerse?" dedi Altın Kedi. "O zaman Tüylükuyruklara kim yardım eder? Dostluk Ormanı'nı kim kurtarır?"

Safir, burnunu sesli bir şekilde çektikten sonra, daha çok kar tanesi üfledi.





Lale ile Ceren, bakiştılar. Altın Kedi haklıydı. Ne yapacaklardı? Onlar hareket edemeden Lale'nin kapüşonunda bir kıpırtı oldu ve Fındık dışarı çıkıp Lale'nin sırtından aşağı kaydı.

"Fındık, dur!" diye fısıldadı Ceren.



Ama Fındık, onu dinlemedi. "Daha önce saklandım ama artık saklanmayacağım!" diyerek Kış Mağarası'nın zeminine indi. Sonra da cesurca ejderhanın önüne doğru yürüdü.

Safir'in karşısına dikilip, "Aileme yaptığın büyüyü boz, seni koca kötü yaratık!" diye bağırdı.

Safir'in ağlaması kesildi. Ejderha gözlerini kırıştıırıp pençeli ayaklarının üzerinde yükseldi ve ağzını kükreyecekmiş gibi açtı...

Ama kızların şaşkın bakışları karşısında bir kez daha ağladı.





"Kim var orada?" diye sordu. Pullu bacakları titriyordu. "Sen canavar mısın?"

Fındık şaşkına dönmüştü. "Hayır, benim, Fındık Tüylükuyruk!" dedi. "Ve dostlarım. Neden bizim canavar olduğumuzu düşündün, Safir?"

Safir ürpererek, "Karanlıkta her şey saklanabilir," dedi.

Soluğu kesilen Lale, "Safir karanlıktan korkuyor!" dedi. "Bu yüzden ağlıyor!"

"Tabii ya!" dedi Ceren. "Parlayan Ev olmayınca, orman soğudu ve karanlığa gömüldü. Safir soğuğa bayılıyor ama karanlığı sevmiyor!"

Yeşil gözleri parlayan Altın Kedi, "Fındık onunla konuşmakla akıllılık etti!" dedi. "Yoksa karanlıktan korktuğunu asla anlayamazdık."

Lale, elinde tuttuğu sıcak çömleğe baktı. Bu, ona bir fikir vermişti. Kapağı kaldırınca sıcacık, yumuşak bir ışık parlayıp çatıdaki buz sarkıtlarını avize gibi ışıldattı.

Safir, gözlerini iri iri açtı ve sevinçle nefes alıp, "Ooooh," dedi.





Lale, sıcak çömleği ona uzattı, "İstersen bunu alabilirsin," dedi "ama karşılığında senin de bizim için bir şey yapman gerek."

Safir, pullu pençesini sıcak çömleğe doğru uzattı. Sonra geri çekip öfkeyle "Sıcak!" dedi ve üzerlerine kar üfledi.

Lale, endişeyle Ceren ve Altın Kedi'ye baktı. Şimdi ne yapacaklardı? Fındık geriye kaçtı ve dördü, mağaranın bir köşesine toplandılar.

"Keşke çömlek sıcak olmasaydı," diyerek iç geçirdi Altın Kedi.

Lale, önceki maceralarını hatırlayarak, "Bizim Bay Zekitü'yün parlayan solucan fenerlerinden birine ihtiyacımız var," dedi. "Hem ışık veriyorlar hem de sıcak değiller."

"Ah, aklıma bir şey geldi!" dedi Fındık. "Dışarıda ateş böcekleri var. Belki onlar Safir için mağarayı aydınlatırlar."





Altın Kedi, pa-  
tilerinin tüm gücüyle  
dışarıya koştu.

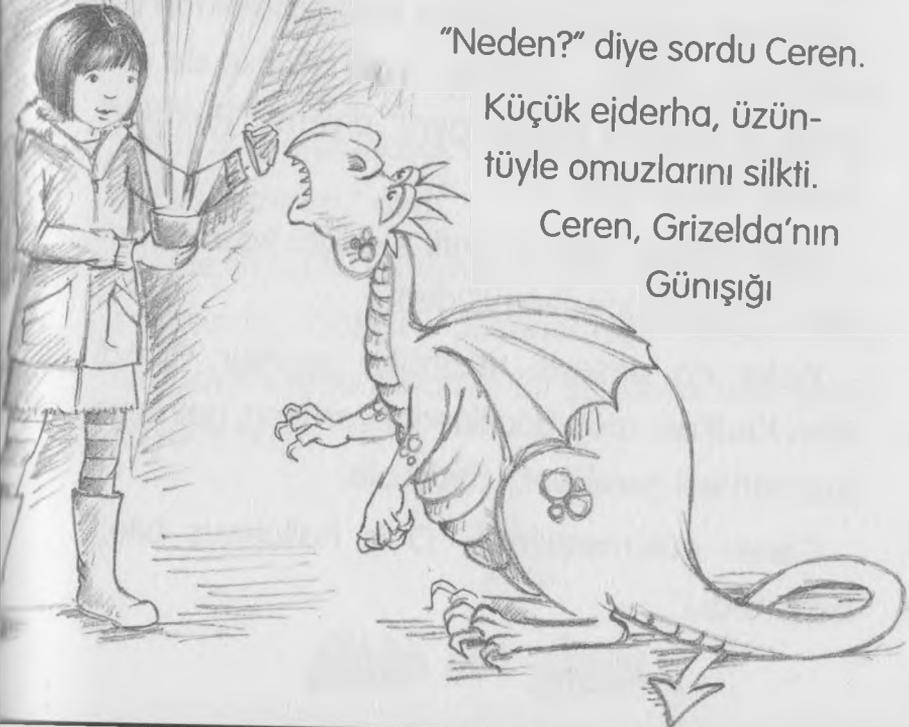
“Safir, sanırım biz Kış Mağarası’nı  
hoş ve aydınlık hale getirebiliriz,” dedi Ce-  
ren. “Ama karşılığında senin de bir şey  
yapmanı istiyoruz. Fındık’ın ailesine  
yaptığın büyüü bozabilir misin?”

“Olmaz,” dedi Safir.

“Neden?” diye sordu Ceren.

Küçük ejderha, üzün-  
tüyle omuzlarını silktilti.

Ceren, Grizelda’nın  
Günüşiği





Çimenliği'nde ejderhalara nasıl davrandığını hatırladı.

"Grizelda yüzünden mi?" diye sordu kız.

Safir mavi, pullu başını öne arkaya salladı.

"Onun söylediklerini yapmak zorunda değilsin," dedi Ceren.

Safir şaşırmişti. "Değil miyim?"

Ceren'in ne düşündüğünü anlayan Lale, "Değilsin," dedi. "Ejderhalar cadılardan emir almaz!"

Safir, bir kez daha kükreyip mağaranın dört bir yanına kar üfledi. "Cadının hoşuna gitse de gitmese de büyüü bozacağım!" diyerek "Püffffff!" diye bir ses çıkardı.

Cesur Fındık, hemen Safir'e doğru koşup sarılarak, "Teşekkür ederim!" dedi.

Kızlar da neşeyle tezahürat yaptılar. "Şimdi Altın Kedi'nin ateş böceklerini yardıma gelmeye ikna etmesi gerekiyor," dedi Lale.

Ceren gülümseyerek, "O iş hallolmuş bile," dedi. "Bak!"





Altın Kedi, peşinde altın renkli bir bulutu andıran muhteşem ateş böcekleriyle birlikte mağaraya girdi. Tüm ciddiyetiyle "Ateş böceklerini incitmeyeceğime söz vermelisin Safir," dedi.

Neşeyle etrafına bakan Safir, "Ne güzel ışık!" diyerek buzla parlayan bir nefes verdi. Sonra utanarak Fındık ile kızlara bakıp, "Teşekkür ederim," dedi.

Lale, küçük ejderhaya gülümsedi. Fındık'ın sayesinde, Safir'in düşündükleri kadar kötü olmadığını anlamışlardı. "Bir şey değil Safir. Şimdi büyüü boz!"





Ejderhanın delikten yer altı bahçesine baktığını gören Kadifeburun, Tüylükuyruklar ve Bay Gümüşsirt şaşkınlıkla nefeslerini tuttu.

Lale sincaplara, "Safir büyüü bozacak ve güneş ışığını yeniden seveceksiniz," dedi.

Safir, kanatlarını çırparak bir şeyler söylemeye başladı:

*"Ejderha kanatları Safir'in büyüünü durdursun  
Grizelda yeterince eğlendi  
sincaplar yeniden kendileri olsun  
sevsinler altın renkli güneşi."*

Birden küçük Tüylükuyruklar bağırmaya başladılar. "Burası çok karanlık!" diye ciyaktadı Benek.

"Biz neredeyiz?" diye sordu Mıstık.

"Size güneşten nefret etmeniz için büyü yapılmıştı," dedi Ceren.

"Parlayan Ev'e dönmeliyiz!" dedi Bay Tüylükuyruk. "Hadi çocuklar, çabuk!"





Kadifeburun ile Bay Gümüşsirt, onların tünelden çıkmalarına yardım etti. Fındık, ailesine çabucak tüm hikâyeyi anlattı. Tüylükuyruklar herkese teşekkür etti.

"Sana da teşekkürler Fındık," dedi babası, "sen şimdiye kadar tanıdığım en cesur küçük sincap-sın. Seninle gurur duyuyoruz."

Herkes birbirine sarılırken Bayan Tüylükuyruk, "Bırrrr!" diye titredi. "Orman iyice donmadan önce Parlayan Ev'i onarsak iyi olacak." İleri atıldı. "Haydi Tüylükuyruklar, işbaşına!"





Altın Kedi gülümsedi. "Parlayan Ev yeniden ışıldadığında, Grizelda'nın planı yine başarısız olacak!"

Lale, Safir'e dönüp, "Onları özgür bıraktığın için teşekkür ederim," dedi. "Başka büyü yapmayacaksın değil mi?"

Safir başını salladı. "Ben gidip Kış Mağarası'nda oynayacağım! Ateş böcekleri orayı çok güzel aydınlattı!"

Kızlar ve Altın Kedi, başlarının üzerinde dönüp duran ejderhaya el salladılar. Ejderha, uçarak uzaklaştı. Altın Kedi, Lale ve Ceren gülümseyip sincap dostlarının peşinden ilerlediler. Şimdi Parlayan Ev'in yeniden ışık saçmasını sağlamaları gerekiyordu!





## Sekizinci Bölüm

# Günüşiği

**A**ltın Kedi ile kızlar Parlayan Ev'e vardıklarında, tüm sincap ailesinin Bay Tüylükuyruk'un arkasında sıraya dizildiğini gördüler.

"Hazır mısınız çocuklar?" diye sordu Bay Tüylükuyruk. "Bu camları hemen parlatmalıyız! Hemen kuyruklarınızı kabartın!"

Sincaplar kuyruklarını iyice kabarana kadar salladılar. Fışır! Fışır! Fışır!



Fındık Tüylükuyruk  
Yardıma Koşuyor!



"Biz camları temizleyemeyiz," dedi Ceren, "size yardım etmemizin başka bir yolu var mı?"

"Ayçiçeklerini sulayabilirsiniz," dedi Fındık.

Güneşli bir kez içeri girip ayçiçekleri de sulandıktan sonra çiçekler doğruldu ve yüzlerini gökyüzüne doğru döndüler.

Çok geçmeden, Parlayan Ev tamamen temizlenmişti. Fındık kuyruğuyla son cam parçasını temizlerken, güneş, bulutların arkasından çıktı. Altın renkli güneş ışığı, ayçiçeklerinin üzerinde parladı ve tertemiz camlardan içeri doldu.

Herkes neşeye nefesini tutup güneşin ormana yayılan sıcaklığını hissetmek için dışarı koştu.



Patilerini neşeyle sallayan sincaplar, kuyrukla-  
rını birbirine dolayıp daireler çizerek dans etti.

Kızlar kahkaha atıyordu ama Lale aniden,  
"Şuraya bakın!" diye bağırdı.

Tanıdık ışıklı küre, Günüşiği Çimenliği'nin üze-  
rinden uçup kıvılcımlar saçarak patladı. Kıvılcım-  
lar yok olunca, ortaya Grizelda çıktı.

"Siz, her şeye burnunu sokan insanlar!" diye  
bağırdı. "Planımı mahvettiniz!"

"Hain bir plandı," dedi Ceren. "Ormanı ve için-  
de yaşayan sevimli yaratıkları kurtarmak için seni  
durdurmalıydık!"

"Sevimli yaratıklarımış, peh!" diye söylendi Gri-  
zelda. "Ama siz ve şu kedi, bir dahaki sefere beni  
durduramayacaksınız. Safir emirlerime karşı gel-  
miş olabilir ama üç sihirli yardımcım daha var.  
Onlar beni yarı yolda bırakmayacak!"

Parmaklarını şıklattı ve pis kokan sarı yeşil kıvıl-  
cımların arasında gözden kayboldu.

Sincaplar, hayretle birbirlerine baktı. Sonra





Fındık cesurca öne atıldı ve Grizelda'nın az önce durduğu tarafa dil çıkarıp herkesi güldürdü.

"Haydi gelin, bu kadar maceradan sonra acıkmışsınızdır," diyen Bay Tüylükuyruk, bir piknik sepeti getirdi. Hep birlikte fındık yağıyla ev yapımı ekmek ve kayısıli turta yediler.



Yemek bittiğinde, Ceren ve Lale için de eve dönme vakti gelmişti. Tüylükuyruklara veda ettikten sonra, Fındık'a sımsıkı sarıldılar.



Lale onunla vedalaşırken, “Sen çok cesur bir küçük sincapsın,” dedi.

Altın Kedi kızları Dostluk Ağacı’na geri götürürken, Lale ve Ceren dışarıda oturup güneşin tadını çıkaran bir sürü dost hayvanın yanından geçti.

Altın Kedi, bir yıldız çiçeği çalısını işaret ederek, “Bakın,” dedi. “Sayenizde çiçekler yeniden açıyor. Parlayan Ev, sihrini gösteriyor!”

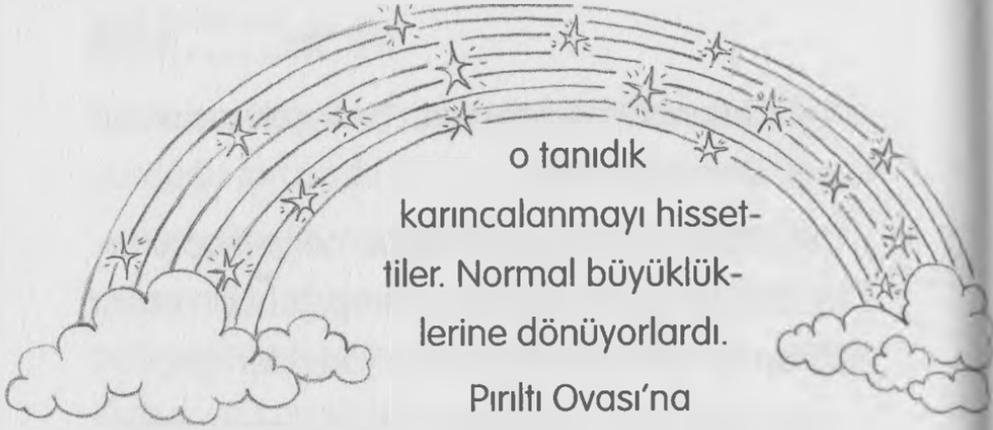
Dostluk Ağacı’na vardılar. Altın Kedi patisini ağacın gövdesine koyunca, gövdede bir kapı belirdi. Kedi kızlara sarılıp, “Grizelda hepimizi ormandan atmak için yeni bir plan yapacaktır,” dedi. “Üstelik hâlâ üç ejderhası daha var. Ama yardımımıza geleceğinizden eminim, size güveniyorum.”

“Elbette güvenebilirsiniz,” dedi Ceren.

“Bizden yardım istemeye geldiğinde hazır olacağız,” diye ekledi Lale.

Parlayan ışığa doğru adım attıklarında, yine





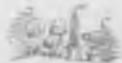
o tanıdık  
karıncalanmayı hisset-  
tiler. Normal büyüklük-  
lerine dönüyorlardı.

Pırlı Ovası'na  
geldiklerinde, fırtına  
hafiflemişti. Kızlar neh-

ri geçip Minik Patilere Yardım  
Hastanesi'ne doğru giderlerken  
yağmur durdu ve bulutların ardın-  
dan güneş çıktı.

Ceren gökyüzündeki rengârenk ke-  
meri işaret ederek, "Gökkuşağı!" diye  
bağırды.

Bay Haziran, ahırın kapısının  
önünden kızlara seslendi: "Artık gü-  
neş parladığına göre gelin de bul-  
duğunuz üç küçük sincap için yaptı-  
ğımız yuvayı kestane ağacının üstüne





koymama yardım edin. Gözümüzü üzerlerinde tutalım.”

Arkalarından, “Güneş alan bir yer seçin,” diye ekledi, “böylece sincaplar da ısınır.”

Lale ile Ceren, gizlice gülüştüler.

Onlar güneşi çok seven, kocaman bir sincap ailesi tanıyorlardı!





# Eğlenceli Bulmaca!



Fındık Tüylükuyruk'un iki resmi arasındaki  
beş farkı bulabilir misin?



## YANITLAR

- 1 - Yerde fazla yaprak var.
- 2 - Bıyıklarından biri fazla.
- 3 - Omzundaki fırtır eksik.
- 4 - Kaşlarından biri yok.
- 5 - Bluzunun önündeki çizgilerden biri eksik.



## Dostluk Ormanı – 6

Grizelda ile üç ejderhası, nehirdeki tekne yarışını mahvetmeyi deniyor! Lale, Ceren ve küçük kirpi dostları İnci Dikenlisirt onları durdurmanın bir yolunu bulabilecek mi?

**İnci Dikenlisirt'in Harika Planı**



Ari Garcia

# RESİMLİ GÜNLÜĞÜM



Yazan ve  
Çizen:  
Deborah  
Zemke

